

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 18 lutego 2021 r.

DIH-2.707.4.2021.PS

DECYZJA DIH-2 NR 17/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 11 stycznia 2021 r., złożonego przez „WARPOL” HENRYKA OSTAS (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona), od decyzji z 5 stycznia 2021 r. wydanej przez Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygn. KNR.8361.89.2020.GM KNR.8361.108.22020.GM) wymierzającej ww. Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr KNR 8356.103.2020 z 14 października 2020 r. przeprowadzili kontrolę w (...), w składzie opału przy (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia jakości paliw stałych oraz przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6b, 6c, 6d oraz art. 7 ust. 7a ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133) zwanej

dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo. Kontrolę przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy.

W toku kontroli przeprowadzonej 15 października 2020 r. ustalono, że Strona prowadzi działalność polegającą na sprzedaży paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. W dniu kontroli na składzie opału oferowano węgiel kamienny:

- kostka Czuk - w ilości 35 ton,
- kostka Zadubrowski - w ilości 22 ton,
- orzech Czuk – w ilości 12 ton,
- orzech - w ilości 6 ton,
- ekogroszek workowany – w ilości 11 ton.

Do badań laboratoryjnych pobrano próbkę nr 0403/20/3859 i próbkę kontrolną nr 4732/20/3859 węgla kamiennego kostka Zadubrowski z partii 22 ton, do których dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 09/10/20 wystawionego 8 października 2020 r. przez Stronę. Kopia świadectwa dotyczyła ostatniego zakupu dokonanego u przedsiębiorcy z partii, z której pobrano próbki. Wraz z próbkami paliwa stałego do laboratorium przekazano kopię ww. świadectwa jakości paliwa stałego. Ww. próbki zbadano na zgodność z parametrami wymienionymi w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. 2018 r., poz. 1890) oraz w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o. (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr 20/2005953/285-020 z 20 października 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 15 października 2020 r. węgiel kamienny kostka (o nr próbki 0403/20/3859), po uwzględnieniu odchyleń określonych w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem”:

- nie spełniał wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu z uwagi na zawyżony parametr zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 15,1%, przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu max. 10,0%;
- nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 09/10/20 z 8 października 2020 r.) z uwagi na przekroczoną zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 33,4%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości

paliw stałych dla zawartości podziarna max. 10,0% przy wskazanym wymiarze ziarna 80-200 mm.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0403/20/3859 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę, badanie próbki kontrolnej o nr 4732/20/3859 pobranej 15 października 2020 r., zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o. Badanie próbki kontrolnej nr 4732/20/3859 po uwzględnieniu odchyleń określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło:

- niespełnienie wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr 20/2005953/285-020 z 22 października 2020 r.) w zakresie parametru zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 13,9% przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu max. 10,0%,
- niespełnienie wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 09/10/20 z 8 października 2020 r.) z uwagi na przekroczoną zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 38,4% przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości podziarna max. 10,0 % przy wskazanym wymiarze ziarna 80-200 mm.

Inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, w czasie kontroli 4 listopada 2020 r., poinformowali Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego kostka oraz przekazali Stronie egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych ww. węgla kamiennego kostka o nr 20/2005953/285-020 z 20 października 2020 r. i nr 20/2005953/285-020 z 22 października 2020 r. Strona pismem z 10 listopada 2020 r. złożyła zastrzeżenia do protokołu kontroli nie zgadzając się z wynikami kontroli. W ocenie Strony „...badanie węgla zostało dokonane w sposób wadliwy co miało bezpośrednie przełożenie na wyniki jego badania. Kontrolujący nie wzięli pod uwagę charakterystyki samego węgla. Poddany kontroli węgiel jest kruchy, a pobieranie próbek wielokrotne jego przesypywanie ...miało wpływ na wynik próby sitowej i nie może być traktowane jako miarodajne.” Rzeczywiste parametry węgla odda wyłącznie badanie przeprowadzone w miejscu składowania. Strona wniosła o dokonanie badania w miejscu prowadzenia działalności. W odpowiedzi 13 listopada 2020 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że próbki zostały pobrane zgodnie z metodą określoną w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie

sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1891) oraz że nie ma możliwości powtórnego badania węgla na wniosek kontrolowanego.

Opierając się na wynikach badań, przeprowadzonych przez niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że parametry jakościowe pobranego 15 października 2020 r. węgla kamiennego w sortymencie kostka nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0403/20/3859 i próbki kontrolnej paliwa stałego nr 4732/20/3859 są niezgodne z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oraz w świadectwie jakości nr 09/10/20 z 8 października 2020 r. wystawionym przez Stronę w zakresie zawartości podziarna.

W związku z powyższym, Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 9 grudnia 2020 r., (sygnatura NR.8361.55.2020/7DEC/20) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy. Ponadto zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok poprzedzający rok przeprowadzenia kontroli. W odpowiedzi Strona przesłała pismo z 16 grudnia 2020 r. z informacją o wielkości obrotu paliw stałych wprowadzonych w 2019 r. Wskazała również, że towar zakupiła z zapewnieniem, iż spełnia on wszystkie wymagania. Nieświadomie też wpisała niewłaściwą gramaturę ziaren w świadectwie jakości. Strona wskazała, że węgiel ten jest bardzo kruchy co przy ładunku, transporcie i wyładunku na plac zapewne miało znaczenie i dlatego granulacja tego węgla mogła trochę odbiegać od norm. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 18 grudnia 2020 r. poinformował Stronę o zakończeniu postępowania administracyjnego wskazując jednocześnie termin wydania decyzji w sprawie. Strona pismem 31 grudnia 2020 r. przysłała pismo z prośbą o wypowiedzenie się w sprawie i nie nakładanie kary, gdyż jest ona zbyt dotkliwa. Dołączyła ponownie pismo z 16 grudnia 2020 r. wraz informacją o dochodach z działalności gospodarczej.

Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 5 stycznia 2021 r. wydał decyzję (sygnatura KNR.8361.89.2020.GM KNR.8361.108.22020.GM) nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b

w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym. Strona odebrała decyzję 8 stycznia 2021 r.

Pismem z 11 stycznia 2021 r., które wpłynęło do sekretariatu WIIH 12 stycznia 2021 r. Strona zaskarżyła decyzję w całości i wniosła o uchylene zaskarżonej decyzji. W odwołaniu Strona wskazała, że nie jest firmą wprowadzającą na rynek wadliwy węgiel, jest podmiotem pośredniczącym i musi ufać świadectwom jakości otrzymanym z legalnie działających hurtowni. Strona ponownie wskazała, że zakupiła paliwo stałe po rekomendacji, iż paliwo jest dobrej jakości i spełnia parametry jakościowe. Strona wskazała, że ma bardzo trudną sytuację finansową i nałożona na nią kara pieniężna jest bardzo dotkliwa. W złożonym dowołaniu prosi o zastosowanie wobec niej art. 189f §1 K.p.a. ze względu na bardzo małą sprzedaż wadliwego paliwa stałego. Zaznacza, że niniejsza kara nie wpłynie na „uporządkowanie rynku paliw stałych”. Ponadto wskazała, że w marcu zamyka działalność gospodarczą. Strona dołączyła informację o dochodach za 2019 r. i 2020 r. oraz pismo skierowane do Warmińsko - Mazurskiego WIIH z 16 grudnia 2020 r.

Przy piśmie z 12 stycznia 2021 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr KNR.8361.89.2020.GM, KNR.8361.108.22020.GM.

Pismem z 21 stycznia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz

zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu paliwa stałe są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Protokół kontroli nr akt kontroli nr KNR.8361.89.2020.GM został podpisany przez Stronę 15 października 2020 r. i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona nie wniosła żadnych uwag do protokołu kontroli. Przedsiębiorca został pouczone o wynikającej z art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706) możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do właściwego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Uwag do protokołu kontroli w wymaganym terminie nie wniesiono. Natomiast Strona wniosła uwagi do protokołu kontroli KNR.8361.108.22020.GM z 4 listopada 2020 r., kiedy została poinformowana o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego kostka.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 15 października 2020 r. upoważnieni do udziału w kontroli pracownicy akredytowanego niezależnego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w obecności inspektorów reprezentujących Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań ze zwału o masie 22 ton próbki węgla kamiennego kostka, tj. próbkę paliwa stałego nr 0403/20/3859 i próbkę kontrolną paliwa

stałego nr 4732/20/3859 w ilości 232,84 kg (6 worków) próbka paliwa stałego i 231,40 kg (6 worków) próbka kontrolna paliwa stałego, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 0020. Dla pobranego do badań paliwa stałego węgla kamiennego kostka Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 09/10/20 z 8 października 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego kostka nr 0403/20/3859 i próbkę kontrolną nr 4732/20/3859 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 09/10/20 z 8 października 2020 r.

Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/2005953/285-020 z 20 października 2020 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 15 października 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie kostka, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0403/20/3859, nie spełniał wymagań jakościowych określonych ww. rozporządzeniu z uwagi na zawyżony parametr zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 15,1%, przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu max. 10,0%. Ponadto nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 09/10/20 z 8 października 2020 r.) z uwagi na przekroczoną zawartość podziarna, którego wynik badania wyniósł 33,4%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości podziarna max. 10,0%, przy wskazanym wymiarze ziarna 80-200 mm. Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0403/20/3859 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę, badanie próbki kontrolnej o nr 4732/20/3859 pobranej 15 października 2020 r., zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Polska Sp. z o.o.

Badanie próbki kontrolnej nr 4732/20/3859 po uwzględnieniu odchyień określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło niespełnienie przez węgiel kamienny w sortymencie kostka wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu oraz wskazanych w świadectwie jakości nr 09/10/20 z 8 października 2020 r. Badania próbki kontrolnej nr 4732/20/3859 udokumentowane protokołem z badań nr 20/2005953/285-020 z 22 października 2020 r. wykazały zawartość podziarna na poziomie 13,9%, przy wymaganiach jakościowych określonych do

rozporządzenia max. 10,0%, a w świadectwie jakości na poziomie 38,4% przy wymaganiach określonych max. 10,0 % i przy wskazanym wymiarze ziarna 80-200 mm.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny kostka jest niezgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 09/10/20 z 8 października 2020 r. wystawionym przez Stronę.

W odwołaniu Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i nienakładanie kary pieniężnej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uważa, że argumenty zawarte w odwołaniu Strony nie zasługują na uwzględnienie. Prezes UOKiK wyjaśnia, że pojęcie „wprowadzenie do obrotu” zostało sprecyzowane w art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis ten stanowi, że należy je rozumieć jako sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwie domowym. W przepisach ww. ustawy opowiedziano się za szeroką definicją tego pojęcia, obejmującą nie tylko pierwszą czynność przekazania towaru przez jego wytwórcę bądź importera, ale także każde zbycie tego towaru. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że w aktach kontroli znajduje się świadectwo jakości nr 09/10/20 z dla przedmiotowego węgla kamiennego w sortymencie kostka, które Strona wystawiła w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu 8 października 2020 r. w którym oświadczyła, jako wprowadzający paliwo stałe do obrotu, że paliwo stałe dla którego wystawione jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach. Ponadto z ustaleń kontroli wynika, że znajdujący się na terenie składu węgiel kamienny kostka był oferowany do sprzedaży w cenie (..) zł za tonę. W związku z powyższym twierdzenie, że przedmiotowy węgiel kamienny w sortymencie kostka nie był wprowadzany do obrotu przez Stronę jest sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym i nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy wskazać, że to Strona deklaruje jakie parametry ma paliwo stałe i to ona jest za nie odpowiedzialna. Odnosząc się do świadectwa jakości paliwa stałego wystawionego przez dostawcę należy stwierdzić, że nie ma ono wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy, gdyż dokument ten stanowi o deklaracji jakości paliwa stałego rodzaju kostka co do jego parametrów na dany dzień wystawienia przez inny podmiot. Organ wskazuje, że nie kwestionuje, źródła pochodzenia informacji o wartościach parametrów jakościowych wprowadzanego przez kontrolowanego, stwierdza jedynie, że są one niezgodne z wartościami uzyskanymi w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Ponadto należy wskazać, że badanie laboratoryjne węgla nie jest wymogiem do wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego. Przedsiębiorca mając świadectwo jakości od dostawcy i mając wiedzę co do

warunków pogodowych, jakie występowały w danym okresie lub świadomości o kruchości materiału i możliwości jego kruszenia podczas transportu lub załadunku miał możliwość zmiany parametrów w wystawionym przez siebie świadectwie jakości paliwa stałego. Obowiązkiem Strony jest stworzenie takich warunków do przechowywania i sprzedaży, aby jego parametry nie uległy zmianie w stosunku do tych, które Strona deklarowała na wystawionym świadectwie. Należy wskazać, że organ pobrał do badań paliwo stałe w stanie takim, jak było ono oferowane.

Należy wyjaśnić, że w odniesieniu do paliw stałych odpowiedzialność przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo niewłaściwej jakości ma charakter absolutny. Oznacza to, że przedsiębiorca taki nie może się z niej zwolnić i obciążony jest nią niezależnie od tego czy spowodował wadliwą jakość paliwa stałego i czy ponosi on z tego tytułu jakąkolwiek winę. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność nawet jeżeli nie wiedział, iż wprowadzane do obrotu paliwo stałe nie spełnia określonych wymagań.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 09/10/20 z 8 października 2020 r. Tym samym wydane przez Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw

stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Warmińsko – Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego pobranego do badań oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto organ pierwszej instancji uwzględnił fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- 2) strona zaprzestała naruszania prawa.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie parametr zawartość podziarna były niezgodne ze stanem faktycznym stwierdzonym w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Powyższe wypełnia dyspozycję przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Z treści art. 3a ust 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliwa wynika,

że wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, zostały ustalone z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej w tym zakresie wynikającej z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony stwierdził, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, czyli odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia. Kolejna przesłanka o której mowa w art. 189f §1 pkt 2 Kpa po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że również nie została spełniona, gdyż na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Odnosząc się do zastosowania art. 189f §2 Kpa powiązanego z art. 189f §3 Kpa organ uznał, że nie zachodzą przesłanki do wydania postanowienia, w celu przedstawienia przez Stronę dowodów usunięcia naruszenia prawa lub powiadomienia właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, bowiem jak wynika z ustawy obowiązek wystawienia i przekazania uwierzytelnionej kopii świadectwa jakości, w którym wskazane parametry są zgodne ze stanem prawnym i faktycznym parametry paliwa stałego powstaje w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Wykonanie obowiązku czyli przekazania kopii świadectwa jakości z faktycznymi parametrami paliwa stałego powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Stąd wynika, że późniejsze, wykonanie na skutek przeprowadzenia kontroli, przekazanie nabywcom świadectwa jakości paliw stałych nie jest wykonaniem obowiązku ani też nie może być uznane za działanie podjęte dobrowolnie przez Stronę w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa.

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych

przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

W związku ze wskazaną w odwołaniu trudną sytuacją finansową organ drugiej instancji informuje, że może zostać ona uwzględniona dopiero, gdy decyzja stanie się ostateczna, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Zgodnie z art. 189k Kpa organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną, tj. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek Strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem Strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 11 stycznia 2021 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji z 5 stycznia 2021 r. Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym. Natomiast zaskarżona decyzja zawiera uzasadnienie faktyczne, w którym wskazano ustalone fakty, które Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał za udowodnione, wskazano dowody, na których się oparł, zaś w uzasadnieniu prawnym wyjaśniono podstawy prawne decyzji i przytoczono stosowne przepisy.

W związku z powyższym wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie nr NBP O/O Olsztyn: 90 1010 1397 0032 0322 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, ze zm.), art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.),

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

*Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*